

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (veliko vijeće)

15. listopada 2014.*

„Prethodno pitanje – Povrat poreza koje je država članica naplatila povredom prava Unije“

U predmetu C-331/13,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Tribunalul Sibiu (Rumunjska), odlukom od 30. svibnja 2013., koju je Sud zaprimio 18. lipnja 2013., u postupku

Ilie Nicolae Nicula

protiv

Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu,

Administrația Fondului pentru Mediu,

SUD (veliko vijeće),

u sastavu: V. Skouris, predsjednik, K. Lenaerts, potpredsjednik, M. Ilešič (izvjestitelj), L. Bay Larsen, A. Ó Caoimh, C. Vajda i S. Rodin, predsjednici vijeća, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund i J. L. da Cruz Vilaça, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Wathelet,

tajnik: L. Carrasco Marco, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 25. ožujka 2014.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za I. N. Niculu, D. Târșia, *avocat*,
- za rumunjsku vladu, R. Radu i V. Angelescu te A.-L. Crișan, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, R. Lyal i G.-D. Bălan, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 15. svibnja 2014.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: rumunjski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 6. UEU-a i članka 110. UFEU-a, članaka 17., 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) te načela pravne sigurnosti i zabrane *reformatio in peius*.
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između I. N. Nicule i Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu (upravno tijelo za javne financije Sibiu) te Administrația Fondului pentru Mediu (upravno tijelo fonda za okoliš), povodom odbijanja potonjih tijela da prihvate njegov zahtjev za povrat poreza na onečišćenje motornim vozilima (u daljnjem tekstu: porez na onečišćenje) naplaćenoga povredom prava Unije.

Pravni okvir

- 3 Hitna Vladina uredba br. 50/2008 kojom se uvodi porez na onečišćenje motornim vozilima (Ordonanță de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule) od 21. travnja 2008. (*Monitorul Oficial al României*, I. dio, br. 327 od 25. travnja 2008., u daljnjem tekstu: OUG br. 50/2008), koja je stupila na snagu 1. srpnja 2008., uvela je porez na onečišćenje za vozila kategorija M1 do M3 i N1 do N3. Obveza plaćanja tog poreza nastala bi osobito pri prvoj registraciji motornog vozila u Rumunjskoj.
- 4 OUG br. 50/2008 mijenjan je nekoliko puta prije nego što je ukinut Zakonom br. 9/2012 o porezu na emisije onečišćujućih tvari motornih vozila (Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule) od 6. siječnja 2012. (*Monitorul Oficial al României*, I. dio, br. 17 od 10. siječnja 2012., u daljnjem tekstu: Zakon br. 9/2012), koji je stupio na snagu 13. siječnja 2012.
- 5 Na temelju članka 4. Zakona br. 9/2012 obveza plaćanja poreza na emisije onečišćujućih tvari motornih vozila nije nastajala samo pri prvoj registraciji vozila u Rumunjskoj, nego i, pod određenim uvjetima, prilikom prvog upisa prava vlasništva na rabljenom vozilu u Rumunjskoj.
- 6 Međutim, na temelju hitne Vladine uredbe br. 1/2012 o obustavi primjene određenih odredbi Zakona br. 9/2012 o porezu na emisije onečišćujućih tvari motornih vozila i povratu poreza na temelju odredbi članka 4. stavka 2. tog zakona (Ordonanță de Urgență a Guvernului nr. 1/2012 pentru suspendarea aplicării unor dispoziții ale Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și pentru restituirea taxei achitate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 2 din lege) od 30. siječnja 2012. (*Monitorul Oficial al României*, I. dio, br. 79 od 31. siječnja 2012.), koji je stupio na snagu 31. siječnja 2012., primjena poreza na emisije onečišćujućih tvari motornih vozila prilikom prvog upisa prava vlasništva na rabljenom vozilu u Rumunjskoj obustavljena je do 1. siječnja 2013.
- 7 Hitna Vladina uredba br. 9/2013 o okolišnom biljegu za motorna vozila (Ordonanța de urgență nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule) od 19. veljače 2013. (*Monitorul Oficial al României*, I. dio, br. 119 od 4. ožujka 2013., u daljnjem tekstu: OUG br. 9/2013), kojom se ukida Zakon br. 9/2012, stupila je na snagu 15. ožujka 2013.
- 8 Na temelju članka 4. OUG-a br. 9/2013:

„[Okolišni] biljeg [za motorna vozila (u daljnjem tekstu: okolišni biljeg)] plaća se samo jedanput, na sljedeći način:

- a) prilikom registracije kod nadležnog tijela stjecanja prava vlasništva na motornom vozilu od strane prvog vlasnika u Rumunjskoj i izdavanja prometne dozvole te broja registracije;

- b) prilikom ponovnog uvođenja motornog vozila u nacionalni vozni park, u slučaju da je, prilikom njegovog povlačenja iz nacionalnog voznog parka, preostala vrijednost [okolišnog] biljega vraćena vlasniku [...];
- c) prilikom upisa prava vlasništva na rabljenom motornom vozilu za koje nije plaćen poseban porez na osobna vozila i motorna vozila, [porez na onečišćenje] ni porez na emisije onečišćujućih tvari motornih vozila, sukladno važećim propisima u trenutku njegove registracije;
- d) prilikom upisa prava vlasništva na rabljenom motornom vozilu za koje je sud naložio povrat poreza ili za koje je naložena registracija bez plaćanja posebnog poreza na osobna vozila i motorna vozila, [porez na onečišćenje] ili porez na emisije onečišćujućih tvari motornih vozila.“

9 Članak 12. stavci 1. i 2. OUG-a br. 9/2013 propisuju:

„(1) Kada je poseban porez na osobna vozila i motorna vozila, [porez na onečišćenje] ili porez na emisije onečišćujućih tvari motornih vozila, koji je plaćen, viši od biljega koji proizlazi iz primjene ovih odredbi o okolišnom biljegu, izračunatoga u [rumunjskim lejima (RON)] po deviznom tečaju koji je vrijedio na dan registracije ili upisa prava vlasništva na rabljenom motornom vozilu, iznos koji predstavlja razliku može se vratiti samoj osobi odgovornoj za plaćanje u skladu s postupkom predviđenim u pravilima za provedbu ove hitne uredbe. Razlika koja se vraća izračunava se sukladno formuli za izračun propisanoj ovom hitnom uredbom, koristeći elemente uzete u obzir u trenutku registracije ili upisa prava vlasništva na rabljenom motornom vozilu.

(2) Iznos razlike između svote koju porezni obveznik plati na ime posebnog poreza na osobna vozila i motorna vozila, [poreza na onečišćenje] ili poreza na emisije onečišćujućih tvari motornih vozila, s jedne strane, i svote koja proizlazi iz primjene [okolišnog biljega], s druge strane, vraća se u zastarnom roku propisanom Vladinom uredbom [br. 92 o Zakonu o poreznom postupku (Ordonanța Guvernului nr.92 privind Codul de procedură fiscală) od 24. prosinca 2003. (*Monitorul Oficial al României*, I. dio, br. 941 od 29. prosinca 2003.)], nanovo objavljenom, kako je naknadno izmijenjena i dopunjena, sukladno postupku predviđenom u pravilima za primjenu ove hitne uredbe.“

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 10 Tijekom 2009. godine I. N. Nicula, rumunjski državljanin s prebivalištem u Rumunjskoj, kupio je rabljeno motorno vozilo koje je prvi put registrirano u Njemačkoj. Kako bi registrirao to vozilo u Rumunjskoj, morao je platiti iznos od 5153 rumunjska leja na ime poreza na onečišćenje, na temelju članka 4. OUG-a br. 50/2008.
- 11 Presudom od 3. svibnja 2012. Tribunalul Sibiu usvojio je tužbu I. N. Nicule protiv Administrația Fondului pentru Mediu, odnosno primatelja poreza na onečišćenje, i naložio tom upravnom tijelu da taj porez vrati zbog toga što je on uveden povredom članka 110. UFEU-a, kako ga tumači Sud u svojoj presudi Tatu (C-402/09, EU:C:2011:219). Međutim, taj je sud odbio tužbu u dijelu podnesenom protiv Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, odnosno tijela koje ubire taj porez.
- 12 Nakon žalbe koja je protiv spomenute presude podnesena Curtea de Apel de Alba-Iulia, potonji sud je 25. siječnja 2013. ukinuo tu presudu i vratio predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu, navodeći za potrebe novog postupka odlučivanja da, u sporovima te vrste, svojstvo „pasivne stranke“ u tužbi za povrat poreza naplaćenoga povredom prava Unije ima ne samo osoba koja je primatelj tog poreza, nego i osoba koja ubire porez.

- 13 OUG br. 9/2013 stupio je na snagu 15. ožujka 2013., odnosno nakon što je postupak u predmetu ponovno pokrenut pred Tribunalul Sibiu. Potonji navodi da se, na temelju tog pravnog akta, povrat već plaćenog poreza na onečišćenje može dobiti samo kada je njegov iznos veći od iznosa okolišnog biljega, a iznos mu je ograničen i svodi se samo na tu eventualnu razliku.
- 14 U konkretnoj situaciji I. N. Nicule, iznos okolišnog biljega izračunat primjenom OUG-a br. 9/2013 za predmetno vozilo bio je 8 126,44 rumunjska leja, dok je prethodno plaćen porez na onečišćenje iznosio 5153 rumunjska leja. Tribunalul Sibiu smatra da tužitelj u glavnom postupku pogrešno tvrdi da je protuvrijednost okolišnog biljega za njegovo vozilo bila svega 3 779,74 rumunjska leja, s obzirom na to da se, sukladno članku 12. stavku 1. drugoj rečenici tog OUG-a, razlika koju treba vratiti računa u skladu s formulom predviđenom u toj uredbi, korištenjem elemenata uzetih u obzir u trenutku registracije vozila u Rumunjskoj, a ne na temelju aktualnih elemenata.
- 15 Dakle, taj sud smatra, na temelju OUG-a br. 9/2013, da I. N. Nicula nema pravo na povrat poreza na onečišćenje i pripadajuće kamate s obzirom na to da su odgovarajući iznos porezna i okolišna tijela zadržala kao okolišni biljeg jer je njegova vrijednost bila viša od vrijednosti poreza na onečišćenje koji je platio prilikom registracije svojeg vozila.
- 16 U tim je okolnostima Tribunalul Sibiu odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:
- „Mogu li se odredbe članka [6. UEU-a], članci 17., 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članak 110. UFEU-a, te načela pravne sigurnosti i *non reformatio in peius* koja proizlaze iz prava [Unije] i sudske prakse Suda [presude Belbouab, 10/78, EU:C:1978:181 i Belgocodex, C-381/97, EU:C:1998:589] tumačiti na način da se protive odredbama poput onih iz [OUG-a br. 9/2013]?”
- 17 Rumunjska vlada zatražila je na temelju članka 16. trećeg stavka Statuta Suda Europske unije da on zasjeda u velikom vijeću.

O prethodnom pitanju

Dopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku

- 18 Rumunjska vlada tvrdi da ovaj zahtjev za donošenje prethodne odluke nije dopušten. U tom smislu, na prvom mjestu ističe da odredba nacionalnog prava koju navodi sud koji je uputio zahtjev, odnosno članak 12. OUG-a br. 9/2013, uređuje administrativni i izvansudski postupak povrata poreza na način da taj propis sudovima pred kojima se vode postupci za povrat poreza naplaćenoga povredom prava Unije, poput onog u glavnom postupku, ne nameće granice prilikom tumačenja. Dakle, sud koji je uputio zahtjev pogrešno je smatrao da mu spomenuta odredba ne dopušta nalaganje povrata ukupnog iznosa koji je I. N. Nicula platio na ime poreza na onečišćenje.
- 19 Na drugom mjestu, rumunjska vlada ističe da se OUG br. 9/2013 u svakom slučaju ne može primijeniti u glavnom postupku s obzirom na to da nije bio na snazi na datum kad je I. N. Nicula platio porez na onečišćenje.
- 20 Zbog navedenih razloga rumunjska vlada smatra da odgovor na pitanje koje je postavio sud koji je uputio zahtjev nije koristan za rješavanje glavnog spora i da stoga zahtjev za donošenje prethodne odluke treba odbaciti kao nedopušten.
- 21 U tom smislu, valja navesti da, sukladno stalnoj sudskoj praksi Suda, u okviru postupka uvedenoga člankom 267. UFEU-a, sam nacionalni sudac, pred kojim je pokrenut postupak i koji mora preuzeti odgovornost za sudsku odluku koja će biti donesena, mora ocijeniti, uvažavajući posebnosti predmeta,

nužnost donošenja prethodne odluke kako bi mogao donijeti svoju odluku te relevantnost pitanja koja postavlja Sudu. Slijedom navedenoga, ako se postavljena pitanja odnose na tumačenje prava Unije, Sud o njima načelno mora odlučiti (vidjeti u tom smislu presude *Gouvernement de la Communauté française et gouvernement wallon*, C-212/06, EU:C:2008:178, t. 28.; *Zurita García i Choque Cabrera*, C-261/08 i C-348/08, EU:C:2009:648, t. 34. te *Filipiak*, C-314/08, EU:C:2009:719, t. 40.).

- 22 Međutim, Sud je također presudio da će u iznimnim okolnostima ispitati uvjete pod kojima je nacionalni sudac pred njim pokrenuo postupak kako bi provjerio vlastitu nadležnost (vidjeti u tom smislu presudu *Filipiak*, EU:C:2009:719, t. 41. i navedenu sudsku praksu).
- 23 U tom smislu treba navesti da odbijanje odlučivanja o prethodnom pitanju koje uputi nacionalni sud nije moguće, osim u slučaju kada je očito da zahtijevano tumačenje prava Unije nije vezano uz stvarno stanje ili uz predmet glavnog postupka, kada je problem hipotetske naravi ili kada Sud ne raspolaže činjeničnim i pravnim elementima koji su mu potrebni da bi na postavljena pitanja pružio koristan odgovor (presuda *Zurita García i Choque Cabrera*, EU:C:2009:648, t. 35.).
- 24 U predmetnom slučaju Sud je, na temelju članka 101. stavka 1. svojeg poslovnika, zatražio od suda koji je uputio zahtjev da naznači, uzimajući u obzir prirodu postupka koji se pred njim vodi, primjenjuje li se u glavnom postupku članak 12. OUG-a br. 9/2013. Svojim odgovorom, podnesenim tajništvu Suda 13. ožujka 2014., taj je sud potvrdio da taj članak predstavlja pravilo materijalnog prava koje se primjenjuje u glavnom postupku u svrhu novog ispitivanja predmeta koji mu je vraćen na ponovno odlučivanje. Taj sud smatra da je pravilo propisano člankom 12. stavkom 1. nedvosmisleno i da ograničava povrat poreza plaćenih prije uvođenja okolišnog biljega samo na slučaj u kojem ti porezi imaju veći iznos od iznosa tog biljega kako je uveden OUG-om br. 9/2013.
- 25 U tim okolnostima valja utvrditi da je tumačenje Suda, na zahtjev suda koji je uputio zahtjev, potonjem korisno kako bi odlučio o spojivosti nacionalnog propisa u glavnom postupku s pravom Unije, tako da valja odbiti argumentaciju rumunjske vlade o navodnoj nedopuštenosti zahtjeva za prethodnu odluku i stoga na njega valja odgovoriti.

Osnovanost

- 26 Sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li pravo Unije tumačiti na način da se protivi sustavu povrata poreza naplaćenoga povredom prava Unije poput onog u glavnom postupku.
- 27 Iz stalne sudske prakse Suda proizlazi da je pravo na povrat poreza naplaćenih u državi članici protivno pravu Unije posljedica i dodatak pravima što ih odredbe prava Unije koje zabranjuju takve poreze dodjeljuju poreznim obveznicima, onako kako ih tumači Sud. Države članice su stoga načelno dužne vratiti poreze naplaćene povredom prava Unije (presude *Littlewoods Retail i dr.*, C-591/10, EU:C:2012:478, t. 24. te *Irimie*, C-565/11, EU:C:2013:250, t. 20.).
- 28 Nadalje, Sud je već presudio da, kada država članica naplati poreze povredom pravnih propisa Unije, porezni obveznici uz pravo na povrat nezakonito naplaćenog poreza imaju pravo na povrat iznosa plaćenih toj državi ili iznosa koje je ona zadržala, a koji su izravno povezani s tim porezom (vidjeti u tom smislu presude *Littlewoods Retail i dr.*, EU:C:2012:478, t. 25. te *Irimie*, EU:C:2013:250, t. 21.).
- 29 Iz potonjeg prava proizlazi načelo obveze država članica da iznose poreza naplaćenih povredom prava Unije vrate s kamatama (presude *Littlewoods Retail i dr.*, EU:C:2012:478, t. 26. te *Irimie*, EU:C:2013:250, t. 22.).
- 30 U predmetnom slučaju najprije valja istaknuti da iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje ne proizlazi jasno na temelju koje verzije OUG-a je I. N. Niculi nametnut porez na onečišćenje na datum registriranja njegovog vozila u Rumunjskoj. Međutim, Sud je već presudio da se članak 110. UFEU-a

protivi porezu poput poreza na onečišćenje uvedenoga OUG-om br. 50/2008 u izvornoj verziji kao i u izmijenjenim verzijama (vidjeti u tom smislu presude Tatu, EU:C:2011:219, t. 58. i 61. te Nisipeanu, C-263/10, EU:C:2011:466, t. 27. i 29.).

- 31 Naime, Sud je utvrdio da je učinak primjene odredbi OUG-a br. 50/2008, u bilo kojoj verziji, to da su uvezena rabljena vozila znatne starosti i korištenosti bila pogođena porezom koji je mogao iznositi do 30% njihove tržišne vrijednosti, dok slična vozila stavljena u prodaju na nacionalnom tržištu rabljenih vozila, koja predstavljaju slične domaće proizvode u smislu članka 110. UFEU-a, nisu bila nimalo pogođena takvim poreznim opterećenjem. Sud je zaključio da takva mjera odvraća od stavljanja u promet rabljenih vozila kupljenih u drugim državama članicama a da kupce ne odvraća od kupovine jednako starih i jednako korištenih rabljenih vozila na domaćem tržištu (vidjeti u tom smislu presude Tatu, EU:C:2011:219, t. 55., 58. i 61. te Nisipeanu, EU:C:2011:466, t. 26., 27. i 29.).
- 32 Rumunjska je, nakon presuda Tatu (EU:C:2011:219) i Nisipeanu (EU:C:2011:466), donijela OUG br. 9/2013, koji uvodi novi porez na motorna vozila, odnosno okolišni biljeg. Sukladno članku 4. te uredbe, obveza plaćanja okolišnog biljega nastaje prilikom prve registracije motornog vozila u Rumunjskoj, ili u trenutku ponovnog uvođenja motornog vozila u nacionalni vozni park, ili nadalje prilikom upisa prava vlasništva na rabljenom motornom vozilu za koje nije plaćen nijedan porez na motorna vozila koji je prije bio na snazi ili za koje je sud naložio povrat tih poreza odnosno registraciju bez plaćanja tih poreza.
- 33 Kako proizlazi iz zahtjeva za prethodnu odluku nacionalnog suda te iz odgovora koji je dao na traženje Suda da ga pojasni, OUG br. 9/2013 također uvodi, u članku 12., sustav povrata poreza plaćenoga na temelju, osobito, OUG-a br. 50/2008 ili njegovih izmijenjenih verzija, omogućavajući poreznim obveznicima da im se vrati ranije plaćen porez ako iznos tog poreza prelazi iznos okolišnog biljega. Taj sud smatra da nema mogućnost, na temelju spomenute odredbe, vratiti I. N. Niculi, s jedne strane, iznos koji je bio dužan platiti na ime poreza na onečišćenje i, s druge strane, pripadajuće kamate.
- 34 Dakle, valja ispitati omogućuje li poreznim obveznicima takav sustav povrata prijebojem da učinkovito koriste pravo na povrat nezakonito naplaćenog poreza koje imaju na temelju prava Unije.
- 35 U tom smislu, iz članka 12. stavka 1. OUG-a br. 9/2013, onako kako ga tumači sud koji je uputio zahtjev, proizlazi da se, kad je riječ o rabljenim vozilima uvezanima iz druge države članice, porez na onečišćenje naplaćen povredom prava Unije vraća poreznom obvezniku samo u mjeri u kojoj je on veći od iznosa koji se treba platiti za okolišni biljeg, izračunatoga na temelju elemenata koji su uzeti u obzir na datum registracije uvezanog vozila u Rumunjskoj.
- 36 Kako je istaknula Europska komisija, proizlazi da sustav povrata poput onog u glavnom postupku ima za učinak, u slučaju rabljenog vozila uvezanoga iz druge države članice, ograničiti odnosno, kao u glavnom postupku, potpuno ukinuti obvezu povrata poreza na onečišćenje naplaćenoga povredom prava Unije, čime se može nastaviti diskriminacija koju je Sud utvrdio u presudama Tatu (EU:C:2011:219) i Nisipeanu (EU:C:2011:466).
- 37 Nadalje, spomenuti sustav ima za učinak oslobađanje nacionalnih tijela od obveze uzimanja u obzir kamata koje duguju poreznom obvezniku za razdoblje između nezakonite naplate poreza na onečišćenje i njegovog povrata te stoga ne ispunjava zahtjev naveden u točki 29. ove presude.
- 38 U tim okolnostima, valja utvrditi da sustav povrata poput onog u glavnom postupku ne omogućuje učinkovito korištenje prava na povrat poreza naplaćenoga povredom prava Unije koje porezni obveznici imaju na temelju prava Unije.
- 39 S obzirom na prethodno navedeno, valja zaključiti da pravo Unije treba tumačiti na način da se protivni sustavu povrata poreza naplaćenoga povredom prava Unije poput onog u glavnom postupku.

Vremensko ograničenje učinaka presude Suda

- 40 U slučaju da Sud presudi da se pravo Unije protivi porezu poput okolišnog biljega, uvedenoga OUG-om br. 9/2013, rumunjska vlada je u pisanim očitovanjima od Suda zatražila da vremenski ograniči učinke svoje presude.
- 41 U tom smislu, valja navesti da, zahtjevom za tumačenje prava Unije, sud koji je uputio zahtjev ne pita Sud protivi li se ono porezu kao što je okolišni biljeg, nego samo protivi li se to pravo sustavu poput onoga uvedenoga OUG-om br. 9/2013 i koji predviđa povrat nezakonito naplaćenog poreza na temelju OUG-a br. 50/2008.
- 42 U tim okolnostima, dovoljno je navesti da se argumenti koje je iznijela rumunjska vlada u korist vremenskog ograničenja učinaka presude Suda odnose na slučajeve različite od onih u glavnom postupku te stoga nije potrebno odlučiti o zahtjevu spomenute vlade za vremensko ograničenje učinaka ove presude.

Troškovi

- 43 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (veliko vijeće) odlučuje:

Pravo Unije treba tumačiti na način da se protivi sustavu povrata poreza naplaćenoga povredom prava Unije poput onog u glavnom postupku.

Potpisi